

τοσούδες γίνονται καὶ τὸ ἔαρ καὶ τὸ θέρος; [ὦ] A
 ὅτι ἐν αὐτῷ χειμῶνι δια τῆς ἀλέας καὶ ὑ-
 γρότητας, ὁμοίως τὰ σώματα διακείται τῇ ὥ-
 ρῃ; ὑγρὰ γὰρ ἀνάγκη εἶναι καὶ οὐ συμμεστώτα.
 οὕτω δὲ ἐγρόντων, τὸ ἔαρ ψυχρὸν ὄν, ἐπιπέσει καὶ
 ἐσκληρωμένον αὐτὰ δια τὸν ἀρχμόν. ὥστε ταῖς
 μὲν κούσταις ὁ τόκος ἐαρπύσι εἰς ἐκ τρώσεις
 γίνεται, δια τῆς θερμότητος καὶ τὸν σφρακι-
 λισμὸν τὸν χειμῶνον ὑπὸ τῆς ξηραῖς ψυχρῶ-
 τυτος, αἵτε ἐν ἐκκρινοῦσιν τῆς ὑγρότητος* τὰ
 δὲ κούδρα παύθια, ἀδενῶν γίνονται καὶ πιεσθῶν,
 δια τῆς ἐσθροβωλῆς τῆς ψυχροῖς. συμβέβηκε
 γὰρ τότε γυνάμειρα [ἐν ὀσείῃ,] καὶ συ-
 στήμῃ καὶ τραφύμῃ ἐν τῇ τελευτῇ. τοῖς δὲ
 αἰκίαις, αἵτε ἐν τῷ ἀέρι ἐν ἀποκαθαρθέντος
 τῆς φλέγματος [δια] τῆς ἐσθροβωλῆς, (ὅ
 συμβαίνει ὅταν ἀλειπὸν γίνονται) ἀλλὰ
 δια ψυχροῦ συστάτος, ὅταν ὀπλάβῃ τὸ θέ-
 ρος, καὶ ἡ ἀλέα πηκουσα βία, τοῖς μὲν γο-
 λῶδεςσι καὶ ξηροῖς, δια τὸ μὴ διεσθῆναι τὰ
 σώματα αὐτῶν, ἀλλὰ τῶν φύσιν αὐτῶν ἔχειν,
 γίνονται μὲν ὑγρότητα, αὐτῶν δὲ λεπία ὡς
 ὀσθαλίαις ξηραῖς ἀλείσκονται* οἱ δὲ φλεγ-
 ματώδεις, βερέγχοι, καὶ εἰς τὸν πνύμονα
 κατάρροισι. ταῖς γυναιξὶ δὲ δυσπεντερείῃ γί-
 νονται, δια τῆς ὑγρότητας καὶ ψυχρότητας
 τῆς φύσεως* τοῖς δὲ γαργάτοις, ἀποπλη-
 ξίαι, ὅταν ἀθρόον λυθὲν ὑγρὸν ὀππέση,
 καὶ δὲ ἀδένεται τῆς συμφύτου θερμῶς πα-
 γῆ. εἰ δὲ τὸ ἐὰν μὲν τὸ θέρος ἰσχυμὸν
 γίνονται καὶ βέρεον, τὸ δὲ μετόπωρον ἐναν-
 τίων, ὑγρὸν καὶ νόπιον, ἐν τῷ χειμῶνι κεφα-
 λαλίαι γίνονται, καὶ βερέγχοι, καὶ βήχες,
 καὶ πλευτῶσι εἰς φθίσις; ἢ ὅταν λαμβάνει
 ἄλλω πολλῶν ὁ χειμῶν ὡς αὐτῶν ἔργον ὅτι,
 πηξῆσαι τῆς ὑγρότητα καὶ φλέγμα ποιήσας ἐν
 μὲν οὐδὲ ταῖς κεφαλῆς, ὅταν ὑγρασία γίνου-
 νται, βάρη ποιῆσῃ* ἐὰν δὲ ἡ πολλὴ καὶ ψυχρὰ,
 σφρακτισμοῖς. ἐὰν δὲ δια πλῆθος μὴ πηξῆ,
 εἶτα εἰς τὸν ἐγρόμῃον τόπον ὅθεν αἱ βήχες
 καὶ οἱ βερέγχοι, καὶ αἱ φθόγαι γίνονται. εἰ δὲ
 τὸ ἐὰν βέρεον γίνονται τὸ θέρος καὶ ἀρχμῶ-
 δεις, καὶ τὸ μετόπωρον, συμφέροι τοῖς φλε-
 γματώδεσι καὶ ταῖς γυναιξίν; ἢ ὅτι ἡ φύ-
 σις ὀπὶ δάπτει ἀμφοῖν ἐσθροβώλῃς; ὥστε
 εἰς τοῦ αὐτῶν ἢ ἄρα ἐκλώσασα, καὶ δὲ σπ-
 σιν εἰς τῶν ὑγρασίας* καὶ πλευτῶν καὶ τε
 ὑγρῶσι, ἐὰν μὴ τὸ εἰ μὲν ὁ ἀμφοῖν ὁσῶν

cent: An quòd hyemis tepor, & humor fa-
 ciunt, vt corpora tempore eiusmodi pro-
 xima in qualitate reddantur. Humida en-
 nim, laxaque fiunt, & soluta, necesse est.
 Quæ cum ita se habeant, verè frigidò, at-
 que sicco, facillè concresecere possunt, &
 indurari. Itaque grauidæ, quibus tunc ad-
 est partus, abortu periclitantur, videlicet
 incallescendi, crudescendique ratione.
 Quæ res syderatio appellata est, quam il-
 la committit frigiditas, impatiens omni-
 no excernendi humoris. Infantes verò,
 quos gerunt, imbecilles, lætisque immo-
 dicam ob frigiditatem, edant. Accidit en-
 nim, vt qui tunc cælo sereno nascuntur,
 fidem pluuio benignè & constiterint, &
 nutriti fuerint intra parentem: cæteris ve-
 rò, cum pituita vitio suæ nimietatis pur-
 gata non est (quod fit, vbi tepidum se ex-
 hibuit) sed còacta à frigore constitit cum
 tepor occupauit, æstatis vi colliquefcit, si
 biliosi, sicque sunt, quòd eorum corpora
 minimè humidam, sed squallibundam for-
 tiuntur naturam, excitantur quidem hu-
 mores, sed tenues: quamobrem eos lippitudo
 arida malè habet. Si verò pituita red-
 undant, raucitates, diffillationeque in
 pulmonem oriuntur: mulieres extorquet
 difficultates intestinorum, quia natura
 sunt humida, frigidaque, seniores stupor
 attonitos reddit, vbi vniuersus resolutus
 humor incubuit, exque imbecillitate cal-
 oris natiui concreuit. 10 Cur si æstas
 sicca, & Aquilonia fuit, autumnus ex ad-
 uerso humidus, atque Austrinus, hyeme,
 quæ proxima est, dolor capitis, raucitas, tuf-
 sisque oriuntur, atque in tabem demum
 euadant? An quia hyems multum mate-
 ric excipit, itaque humorem cogere atque
 pituitam inde conficere magnum ei ne-
 gotium est. Ergo difficile est humorè den-
 sari, conficere inde pituitam. Quod si in
 capite humor constiterit, grauitatem com-
 mittit: & si nimius, frigidusque est, crudo-
 rem vtique mouet, cui syderatio nomen
 est: necnon si ob nimiam sui copiam con-
 crescere minus potuit, in locū defluit pro-
 ximum, atque ita tussim, raucitatè, & tabè
 contrahit. 11 Cur si sicca æstas, siccusq;
 autumnus, Aquilones habuerint, mulieribus,
 & omnibus pituita abundantibus fe-
 cunda valetudo contingat? An quia natu-
 ra vtrorumque in alteram exuberat partè,
 itaque tempus in partem trahendo con-
 trariam ad medium habitum, bonumque
 perducit. eo igitur ipso tempore optimè
 valent nisi quid vltro ipsi perperam agant
 aut humidi ad hyemem ita deueniant.